

на поезията, и въ първитѣ още стихове да посочи прѣдмета (темата), който тѣмки да възпѣва. Разбира се, въ Илиада и Одисея всичко това е естествено: грѣцкиятъ пѣвецъ наистина вѣрвалъ въ музата, молилъ ѝ се искрено и просилъ да го вдѣхнови; той излагалъ разказа си въ измѣрена рѣчь и сѣщеврѣменно пѣлъ подъ звуковетъ на своята лира. И сега дори народнитѣ пѣвци не разказватъ, а дѣйствително пѣятъ. Ала псевдокласичниятъ поетъ не вѣрва въ музата, па я призовава; намѣсто лира, той държи перо и си въобразява, че пѣе. Всичко това е неистинно, лъжовно. Освѣнъ това, искусствениѣ епопеи винаги се пишели съ хекзаметръ или съ шестстѣпни ямбични стихове, извѣстни подъ име александрийски, и безъ друго се раздѣляли на пѣсни, броятъ на които повечето пѣти е билъ 24 или 12. И тукъ дори се вижда, че се е подражавало на Илиада.

4. Пръвъ подражателъ на Хомера е римскиятъ поетъ Вирgili. Той е написалъ поемата «Енеида», въ която се разправя за странствованията на Енея подиръ разрушенieto на Троя. Псевдокласичитѣ подражавали Хомера и Виргилия. Къмъ лъжовнокласичнитѣ поеми принадлежатъ: «Освободения Иерусалимъ» отъ Торквато-Тасо (1544 — 1595), за съдържание на тая поема служи прѣвзимането на Иерусалимъ отъ кръстоносцитѣ; «Лузиада» отъ Камоеенса (1525 — 1579), въ която се разказва за завоеванията на Португалцитѣ въ Индия; «Изгубения Рай» отъ Милтона (1608—1674), дѣто се описва животътъ на нашитѣ прародители, Адама и Ева, въ рай и тѣхното грѣхонадене; «Хенриада» отъ Волтера (1694 — 1778), която възпѣва Хенриха IV; «Мециада» отъ Клопшока (1724 — 1803), която разказва за живота Спасителевъ на земята до възнесенieto Му на небето; «Росида» отъ Хераскова (1733 — 1807), която възпѣва покоряването на Казанъ отъ Иоанъ Грозни и «Владимиряда» отъ сѣщия авторъ, която възпѣва въвождането християнската вѣра въ Русия отъ св. Владимира.

Нова
поема.

5. Подъ име *нова поема или поема на ново врѣме* се разумѣва поетиченъ разказъ за нѣкое важно събитие историческо, обществено или изъ живота на нѣкое отдѣлно лице. Въ такава поема разказътъ често се прѣкъсва съ отстъпи, съ лични мисли и чувства на поета, което придава на поемата лирична отсѣнка. Най-главно отличие на новата поема отъ героичната се състои а) въ разнообразното съдържание, което не се ограничава само да повѣствува за важни исторически събития, б) въ изложението, което допуска лично